

Весели вртић

Група: Старија

Васпитачице: Весна Вучковић

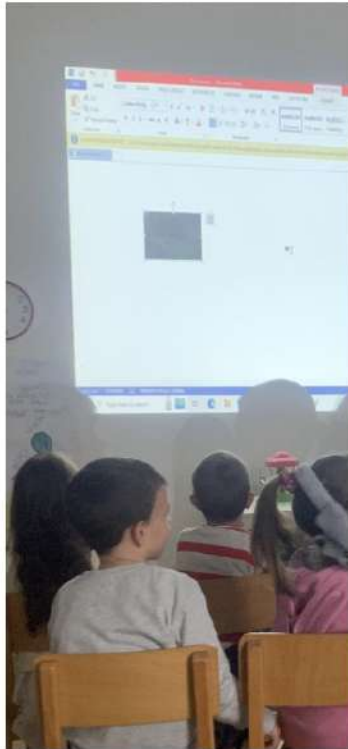
и Јелена Новаковић

Прича о пројекту:

Новосадске разгледнице

Претходни пројекат смо прославили на Петроварадинској тврђави. Док смо се пењали, пажњу су нам привукле велике првене мермерне цигле на степеницама. Разликовале су се од свих осталих. Објасниле смо деци да су то остаци Јерменске цркве и да можемо истражити на интернету у вртићу нешто више о томе, ако су заинтересовани. Када смо се попели горе, Теса је питала где се налазила Јерменска црква. Договорили смо се да ћемо пронаћи то место у нашем граду. Добили смо сјајан мотив за отварање новог пројекта.





Истражили смо на интернету у вртићу где се налазе остаци Јерменске цркве, како смо се и договорили. Деца су покушала на основу делова фотографија да препознају место. Дечак Илија нам је рекао да је то видео код подземног пролаза где су аутобуси.

Погледали смо мапу града и схватили да морамо да нађемо улицу Васа Стајић како би стигли до подземног пролаза. Илија је ишао напред и упућивао нас .



Убрзо смо стигли на место где је некада била Јерменска црква, а данас су тамо њени остаци.

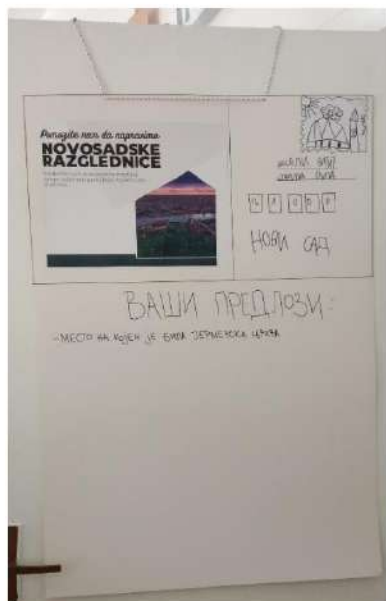


Деца су својим искуством закључивала о ономе шта виде. (Андреј: „Ово је Свети Никола и Свети Јован“; Анђелија: „Има крст и Исус Христос, то је знак за цркву“; Петра: „Овде је

гробље, има и цвеће“;). Да не бисмо заборавиле драгоцене изјаве и запажања деце, правиле смо кратке видео снимке, што нам је кроз даље развијање пројекта постала пракса.

Када смо се вратили у вртић, Нуми је предложила да нацртамо црвену цркву. Како нису могли тачно да се сете свих детаља, предложиле смо да убудуће носимо папире и бојице са нама и на лицу места цртамо.

Пројекат смо назвали Новосадске разгледнице, управо због идеје о цртању. На врата собе смо окачили позивно писмо у ком позивамо родитеље да нам помогну и напишу интересантна места која бисмо могли да посетимо у нашем граду.



Места која су нам предложили:

- Споменик „Породица“
- Музеј Присаједињења
- Српско народно позориште
- Петроварадинска тврђава
- Галерија Матице српске
- Музеј Војводине
- Дунавски парк

У сарадњи са Полицијском Управом Нови Сад, отишли смо у Српско народно позориште и погледали представу „Мој друг полицајац“. Деца су имала прилику да упознају полицију кроз театар. Глумци на сцени су били и полицајци, поред луткарских глумаца. Такође, видели су и највеће позориште у нашем граду, које има балет и оперу.

У позориште смо ишли са другарима из групе пред полазак у школу.



Направили смо мапу у коју смо уцртавали места и локације које смо посетили.



Посетили смо споменик „Породица“ на Кеју жртва рације, што је био један од предлога родитеља. Пре поласка смо разговарали где идемо, шта нам је потребно да понесемо и куда ћемо се кретати. Петра је предложила да одемо на пијацу и купимо цвеће. Рибља пијаца нам је била најближа.

Посета споменику и полагање цвећа је било пуно емоција и саосећања. На спомен плочама су исписана имена страдалих породица. Андреј нам је сутрадан рекао да је на једној од плоча и име његовог прадеде, што је код деце изазвало снажан осећај туге и емпатије, јер се тако нешто догодило некоме од нас.



Заједно са групом деце пред полазак у школу смо обишли Петроварадинску тврђаву и Свемирски музеј.



Петрина мама Теодора нас је обавестила да нам је организовала посету Музеју Присаједињења. Примили су нас и поздравили директор Архива Војводине др Никола Кузмановић и Северина Милетић. Имали смо прилику да видимо цео Архив, поред Музеја присаједињења. Сазнали смо шта се тамо чува, ко тамо ради, ко „лечи“ папир, чему служе електронски возови у депоу који се померају као вагони...



...и да је Северина Милетић чукун унука Светозара Милетића, чији је споменик у центру града. Након упознавања са Архивом, деца су у дворишту тражила закопано благо (делове слагалице који када се сложе, дају слике архивских докумената).

Јасно је било да је следећа локација споменик Светозара Милетића.



„Светозар Милетић је био супер јунак, има плашт као Спајдермен“ -Балша;

„Он је херој нашег града“ – Андреј;



У центру смо обишли и споменик Чика Јови Змају, песнику, лекару и хероју. Седели смо на клупама и присетили се песама које је написао Ј.Ј. Змај.

„Ово је најглавнија улица и овде стално једем сладолед и шетам са мамом, татом и сестром“ – Анђелија;

„Овде у Змај Јовиној улици има чика који прави велике балоне од сапунице“ – Алекса;



Нуми нам је донела у вртић мапу пута до Галерије Матице српске. Дуња, Нумина мама нам је организовала посету ГМС. Тамо нас је дочекао кустос Јелена. Највише су нам се допала дела Уроша Предића и Лазара Возаревића.

Зграда са мачкама (Управа ПУ) и улица Васа Стајић су нам били главни оријентир у сналажењу и кретању према центру града.

Успешно смо стигли до ГМС.



Дунавски парк је био често место у које смо радо свраћали, одмарали се и играли се.



Посетили смо изложбу наших радова у Музеју Војводине које су деца сликала у сарадњи са стручним сарадником за ликовно Викторијом Чикош. Такође и родитеље смо позвали да са децом посете изложбу.



Како смо се у Архиву Војводине дивно провели и веома нам се допало двориште и бина, питали смо Северину да прослаavimo пројекат тамо.



На наше велико одушевљење Северина је предложила да затворимо пројекат у сали Музеја присаједињења. Били смо веома узбуђени и почаствовани.

Све наше новосадске разгледнице смо сакупили на паное и простор прилагодили нашем пројекту. Позвали смо родитеље да дођу да нас гледају и слушају. Од видео записа направиле смо филм који је осликавао почетна размишљања деце, а развојни пут пројекта су представила сама деца. Архив нам је обезбедио техничку подршку, пројектор, платно, озвучење, микрофон и веома љубазне домаћине.

Након свечаног затварања пројекта направили смо захвалницу за гостопримство и указану велику част нашим домаћинима у Архиву Војводине. Договорили смо се да ћемо је у септембру, када се поново сви окупимо, заједно однети у Архив.



Процесни панои:





Рефлексија:

Током развијања пројектног процеса деца су била мотивисана, имали су прилику да проширују своја искуства и знања, да посматрају, питају, истражују. Стицали су аутентична искуства и практичан доживљај кроз сарадњу са локалном заједницом, што је било и главна основа развијања овог пројекта. Свако место у локалној заједници, које смо посетили било је инспиративно за децу и наводило их је да активно о пројекту разговарају у кругу породице. Родитељи су се укључивали са предлозима, али су се нашли и у улози организатора, обезбедивши нам посебан доживљај током посета одређеним местима у локалној заједници.

Сарадња са колегиницама и децом из других група је допринела бољој интеракцији између деце, као и богатој размени искуства.

Дечак са подршком В.Д. је активно учествовао у развијању пројекта, а посебно и оно што смо ново учили је његово изражавање кроз цртеж.

Мишљења смо да је пројекат могао још да траје јер је заинтересованост деце и родитеља била велика, али долазак летњег распуста и одустаност деце из вртића нас је навела да га затворимо. Из тог разлога, растали смо се са пројектом уз речи „Наставиће се“, уколико буде интересовања у септембру.